

КАРАДЖАТА

И търсятъ духътъ на Караджата!
Ботйовъ

Бунтътъ бѣ помазанъ. Въ горскитѣ усой
паднаха избити сичкитѣ герои.
Самъ Хаджи-Димитъръ между тѣхъ оста,
защото числото надви храбростта.
Първото движение, първата дружина,
дойдѣ като буря, като сънь премина —
метеоръ невиденъ въ една тъмна нощъ...
Букацитѣ диви треперяха йощъ
отъ грѣма на боя, отъ тази нова дума:
„Свобода“, що мина изъ тѣхната шума,
и екътъ разнесе, като единъ дѣхъ,
отъ урва на урва и отъ връхъ на връхъ —
дето снѣгътъ мята бѣла си покривка.
Юнацитѣ спѣха безъ гробъ, безъ завивка
на връхъ планината. Ни единъ отъ тѣхъ
боя не остави, не усѣти страхъ;
защото, когато Дунава минаха,
крѣстосани саби мѣлкомъ цалуваха;
защото на всички въ гордитѣ души
свободата сила и куражъ внуши.
Командата бѣше: „На месо удрете!“
Лозинката бѣше: Момчета, умрете!